

Богданка Праса

Уредиштво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Праса» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

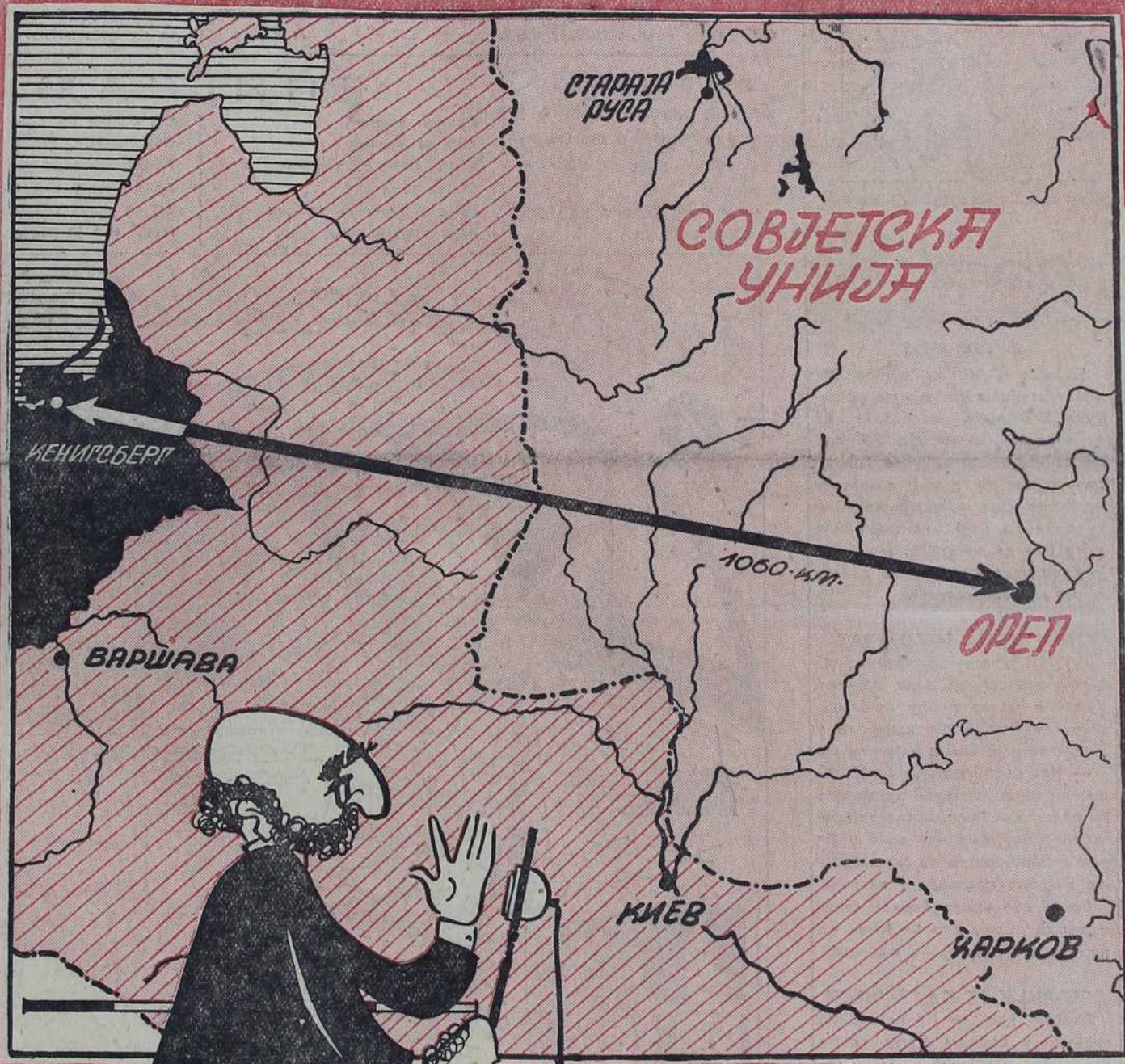
Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 31 ЈУЛА 1943

БРОЈ 88 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НЕ ЛИПШИ МАГАРЧЕ...

Спикер радио Лондона: Црвена ар-
мија је однела нову велику победу.
У току ове офанзиве од четири не-
деље приближила се немачкој гра-
ници за читавих пет километара, 809
метара и 54 сантиметра. Ако напре-
дују овом брзином треба им само
још 12 година да дођу до немачке
границе.

МОШИНА ЧАСТ

— На здравље, госпођо! Сада ће вам боље пријати, када више нема фирме на флаши.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД ЕВО САДА РОБЕ ТАЗЕ, ПРИСПЕЛЕ СУ НОВЕ ФРАЗЕ

Из лажи преваре ко печурка ниче
Узалуд се разне покупиле чиче
Што по карактеру необично личе
И што нам причају бајке или приче
Черчил што не види, Рузвелт што не иде
Стаљин коме леђа од ударца бриде
Јер година ова скоро је на крају
А они и даље само приче дају
Досадише приче од три мушке жене
Нека бар свој програм малчице измене
Досадише речи, дојдише шетње
Нико не верује у њихове претње
Јер иза тих речи, истина је цела
Још никад нису дошла нека дела
А неће ни доћи, зато треба срца
Зато њихов поса у невољи грца
И од тога неће никад ништа бити
Јер се за победу треба негде бити
Ставит све на коцку — не плачку и дреку
Они траже увек оклапину неку.

С' Пацифина вест је стигла преко жице
Мак Артур се тамо сада игра мице
Хоће да покаже како он све уме
И у офанзиву да се чак разуме
Покренуо флоту и ваздушне лађе
Да прилику згодну за себе пронађе
Ал' Јапанци опет, баш ђаволи прави
Пут му затворише на војничкој слави
Па акцију сваку унапред омету
Кад унапред крене, они га саплету
Зато се он око Соломона брчка
Ил' стоји у месту или игра трчка
А ова га шала кошта флоте пола
Зато се је много забринуо пола
Због јапанске војске већ га хвата мука
Унапред осећа да ће бити брука
Па зато Рузвелта унапред припрема
Да смо запиње и да наде нема
У невољи ради, на парче, на ситно
А изјаве даје да му није хитно.

НИЈЕ БАШ ГЛАТКО
Алжир, јула. — Жиро је послао извештај о своме путу по свету, који се завршава овако:
...није баш глатко као што сам очекивао...

ЕПИГРАМ
Лондон звечи
Њујорк дречи
Ко ће ране да излечи
Свуда речи
Џабе Стаљин се колечи
Када стално јанад јечи.

Од Орела до Орела
Само приче, нигде дела
Напредују веле свуд
Ал на мапу над се гледа
Тај се успех видет неда
Мањ' ако је човек пуд.

У ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

МОДЕРНО РОБЉЕ
Као што пише «Њујорк Тајмс» црначки претседник Либерје Барклеј примљен је приликом доласка у Вашингтон, са истим почаситма, као у своје време што је био примљен енглески краљ. Тако је испашен и 21 хитац из топа. Енглези се на овај гест Американаца толико уредили, да један енглески лист није могао да се уздржи, него је донео биографију црнаца-претседника и тврди да Барклеј потиче директно од једног црначког роба, који се вратио из Америке у Либерју.

Кад су Јенки овако лепо стрпали у један џак црнаца и енглеског краља, то је само доказ да их Јенки цене барабар, јер обојица играју како Јевреји из Вол Стрита свирају.

МНОГО ВИКЕ
Часопис «Тајмс» из Њујорка саопштава: Конференција за исхрану у Хот-Спрингу личила је на неки историјски циркус. 200 људи из војне полиције морали су да одржавају ред због навале 50 новинара. Они новинари који нису били на овој конференцији могу бар да се утеше, јер боље је било пецати рибу него донети онако мршав резултат.

НЕ ЛИПШИ МАГАРЧЕ...
«Њус Кроникл» из Лондона пише: «Поступање са родбином палих британских војника изгледа да ће се претворити у један скандал».

То је већ приметила и сама британска влада, када је саопштила да је родбина дрска, када од влада Черчила тражи ренту за најужније животне потребе. Зар им пројект Бевериџовог плана не обећава рај на земљи? Само треба сачекати док се овај план оствари, а то ће бити у 21 веку.

НИЈЕ ШИЈА НЕГО ВРАТ
Њујорк, јула. — Претседник североамеричког Савеза радника Кунцл и његов добар пријатељ, секретар Трговинске контроле у Вашингтону Е. Томас изјавили су:
— Нас не интересује Јужна Америка ни најмање, ни привредно ни политички. Јенки мисле да претворе Јужну Америку само у један лабораторијум за испробавање будућих привредних планова.

После ове изјаве Јужно-американци се радују што ће Јенки од њихове коже да праве каишеве.

АМЕРИЧКИ ПРОФЕСОРИ МУЧЕ СТУДЕНТЕ
«Сандеј Дисперч» доноси да од 7000 америчких студената није знало 75% ко је био Ђорђе Вашингтон.

Мисли се да су професори поставили погрешна питања, јер да су их питали ко је био Ал Капоне и Дилингер онда би сигурно свих 100% дали тачан одговор.

ЈЕЛОВНИК ЈЕ САСТАВЉЕН
Лондон, јула. — На последњој седници у Горњем Дому лорд Бивербрук је изјавио да је он саставио совјетски јеловник за 1945 до 1449 године.

Кад му је један његов колега — лорд скренуо пажњу да ће до 1945 године многи болшевици исплазити језик, Бивербрук држећи цигару у устима, рекао кроз зубе:
— Чим мање савезника, тим боље за нас — ноћемо имати да страхујемо за Индију од обе стране.

НОВИ АМЕРИЧКИ СТАРТ
Чикаго, јула. — У Америци се уводи нов старт — рвање затворених очију. Кад људи могу затворених очију да савшавају ратне послове зашто се и у спорту не би употребљавали исти методи.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

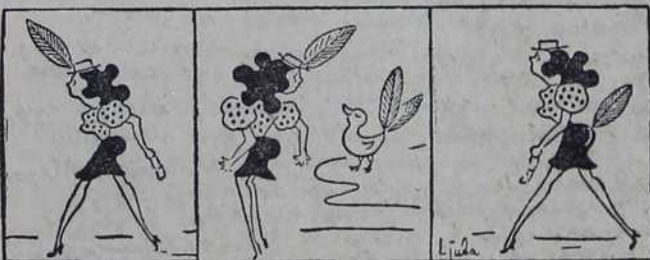
ГДЕ ЋЕ САД?

У Београду су затворене све
посластичарнице.

— Ипак нам је било најевтиније свратиште посластичарница.
Где ћемо сад женске да водимо!...

Слика без речи

Перица је вешт

— Перице, јеси ли ти маломе бати дао мању јабуку или је он то сам изабрао.
— Сам је изабрао, татице, ја му казао да бира хоће ли батине или мању јабуку и он је изабрао ово друго.

Потребан му је мир

Лекар: — Вашем мужу је потребан апсолутан мир. Сад ћу преписати један рецепт.
Она: — Али докторе, ви знате да он неће да пије.
Лекар: — Да, знам, али рецепт је за вас.

Спорт

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Кој апостол Тома учи
Може доста да научи
Прави спортски пут
Јер он своје ђаке фекта
Док не дођу до директа
А после — нок-аут.

ЛАКО ЈЕ ЋОСАВОГ ОБРИЈАТИ

За време летње сезоне водећи београдски клубови бију мале клубове као вола у купусу и када већ трпи каса нека се задовоље амбиције.

ДВЕ МЕРЕ

Играчи великих клубова помилувани су од стране потсавета а играчи малих клубова нека беру кожу на шилџак.

СЛАБА СЕЗОНА

С. к. Спекулант је ове године и у провинцији имао врло слабе резултате и све је утакмице изгубио са двоцифреним резултатом.

Са свих страна

На крштењу један од гостију примећује младој мами:

— Ала је златан овај ваш синчић, исти отац.

— Пазите, шапуће му млада мама, да не чује мој муж.

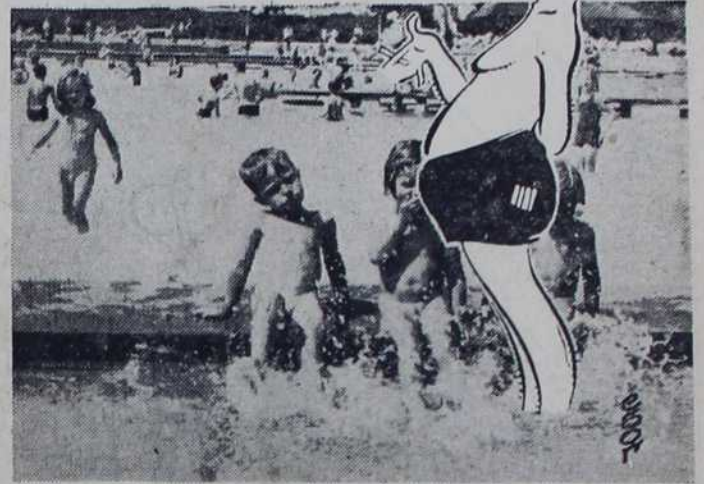
— О —
Он: — Ја држим да су овце најглупља створења на свету.

Она: — Имаш право, јагње моје.

— О —
Судија: — Ваша жена тражи развод брака и терети вас то што две године нисте са њоме речи проговорили.

Муж: — То је тачно. Нисам хтео да јој упаднем у реч.

Кога он слуша?

— Ујаче, ти ниси жењен!

— Не Перице!

— А ко ти онда каже шта смеш а шта не смеш да радиш!

Дечји свет

— Да знаш мамице, како смо се лепо играли писмоноша.

— То ме радује децо, само кад сте се лепо играли.

— Још како мамице. Знаш ми смо свима из наше улице метнули по једно писмо у сандуче за писма на вратима.

— А од куд вам толика писма.

— Ја сам их нашао у твојем писаћем столу, тамо их је било много и била су све везана једном лепом плавом пантљиком... Њу смо ти оставили у столу.

— О —
Учитель: — Перице, ја идем у лицом и видим да неки кочијаш немилосрдно туче коња који неће да се покрене с места. Приступим човеку и забраним му да даље туче животињу. Шта сам тиме показао?

Перице: — Љубав према ближњима!

НАШЕ БОДЉЕ

СПЕКУЛАЦИЈИ

Ненасита ти си хала
Ти си извор многих зала
То види и слеп
Мирно пуни једну гушу
Ал' остави нашу душу
Доста ти је џеп.

ЛАЖНОМ ПРОРОКУ

У прогнозе уплео се трећи
Цео свет ће раменима слети
Па љутито он ће теби рећи
Ти си бато лажов понајвећи
Зато боље у недођин крећи
Не купујем ја мачка у врећи.

ПАЖИ

Лаж ко слаба женска страна
Решила се ових дана
Бар тако се свуда шушка
Да се лепо ујдуреше
И спољашност оперише
Не би н' више била мушка

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 25 јули

Иде аранђеловачки воз скоро као да мили. А врућина сунце опебло па се сви знојимо као да смо дати Паровалету на чистење. Особито је један чича нервозан. Још од Младеновца једнако гуња и прича:

— Зар не би могао овај машиновођа брже да потрчи? — пита он кондуктера који цвикује карте.

— Ја мислим да би могао. Он је баш брз човек...

— Па што онда не потрчи — пита чича љутито.

— Не сме да напусти локомотиву! — одговара му кондуктер а ми сви ударисмо у смех па се и чича ућута.

— Не сме да напусти локомотиву! — одговара му кондуктер а ми сви ударисмо у смех па се и чича ућута.

— Не сме да напусти локомотиву! — одговара му кондуктер а ми сви ударисмо у смех па се и чича ућута.

— Не сме да напусти локомотиву! — одговара му кондуктер а ми сви ударисмо у смех па се и чича ућута.

— Не сме да напусти локомотиву! — одговара му кондуктер а ми сви ударисмо у смех па се и чича ућута.

— Не сме да напусти локомотиву! — одговара му кондуктер а ми сви ударисмо у смех па се и чича ућута.

— Не сме да напусти локомотиву! — одговара му кондуктер а ми сви ударисмо у смех па се и чича ућута.

Код њих је сад у кући очева сестра, једна вредна и паметна селанка, која не уме да помогне дечку па зато он мора све да пита оца.

Седимо ми у авлији, под једним орахом (ту ручавају редом све кирајиније). Моја Сојка звала комшију и дете на ручак пошто је његова сестра отишла у село.

Одједном мали пита оца:

— Зашто је тата Бог прво створио Адама а после Еву?

— Зато сине да би бар мало био миран — одговори комшија Ђока.

— Зашто је тата Бог прво створио Адама а после Еву?

— Зато сине да би бар мало био миран — одговори комшија Ђока.

— Зашто је тата Бог прво створио Адама а после Еву?

— Зато сине да би бар мало био миран — одговори комшија Ђока.

— Зашто је тата Бог прво створио Адама а после Еву?

— Зато сине да би бар мало био миран — одговори комшија Ђока.

СРЕДА, 28 јули

У трамвају разговарају шапатом две шипарице. Имам друге бриге па ме не интересује њихов разговор али ме у оној гужви сабише уз њих па сам, и против своје воље, морао све да чујем.

— Какав је Бора као љубавник? — пита једна.

— Море остави га. Као дрво... — одговара друга.

— Како то? А баш лепо изгледа — чуди се прва.

— Пази шта је било прекјуче. Када сам га видела да долази — била сам сама код куће — ја покварим електрику. И, замисли, он је цело вече упропастио трулежи се да је оправи тако да је дошла и мама а реч нисмо проговорили.

— Какав је Бора као љубавник? — пита једна.

— Море остави га. Као дрво... — одговара друга.

— Како то? А баш лепо изгледа — чуди се прва.

— Пази шта је било прекјуче. Када сам га видела да долази — била сам сама код куће — ја покварим електрику. И, замисли, он је цело вече упропастио трулежи се да је оправи тако да је дошла и мама а реч нисмо проговорили.

— Какав је Бора као љубавник? — пита једна.

— Море остави га. Као дрво... — одговара друга.

— Како то? А баш лепо изгледа — чуди се прва.

— Пази шта је било прекјуче. Када сам га видела да долази — била сам сама код куће — ја покварим електрику. И, замисли, он је цело вече упропастио трулежи се да је оправи тако да је дошла и мама а реч нисмо проговорили.

— Какав је Бора као љубавник? — пита једна.

— Море остави га. Као дрво... — одговара друга.

ЧЕТВРТАК, 29 јули

Мома професор и Богић инжењер били су до данас добри пријатељи, али сада прште тиква. И то ни зашта. За ситницу.

Богић водио свога сина Владу на пецање ал успут срео Мома.

— Где ћеш пита га Мома?

— На пецање.

— Шта ћеш ти да будеш Владо када порастеш? — пита Мома дечка који је сад у петом разреду гимназије.

— Биће инжењер као и ја — одговара Богић поносито.

— Штета за њега. Тако паметан дечко — рече Мома не размишљајући, а Богић плану:

И сад не говоре.

— Биће инжењер као и ја — одговара Богић поносито.

— Штета за њега. Тако паметан дечко — рече Мома не размишљајући, а Богић плану:

И сад не говоре.

— Биће инжењер као и ја — одговара Богић поносито.

— Штета за њега. Тако паметан дечко — рече Мома не размишљајући, а Богић плану:

И сад не говоре.

— Биће инжењер као и ја — одговара Богић поносито.

— Штета за њега. Тако паметан дечко — рече Мома не размишљајући, а Богић плану:

И сад не говоре.

НИЦИ — вели му он.

— Нећу тата каже син послушно.

— Чим доћеш писли — декламује Пера даље а син се само нервозно мршти. У томе локомотива писну а газда Пера пољуби сина и довикну му:

— А сада поћи с Богом!

— Море батали тата ћораво посла — довикну му син. Шта ће Бог у трећој класи.

СУБОТА, 31 јула

Из стана госпа Анђиног чује се грдна дрека и ларма. То она муштра своју најмлађу ћеркицу. После пола сата она дође код нас „на кафу“ и ја је питам:

— Шта је скривила Беба?

— Безобразница једна — врисну она. Замислите шта се десило. Служавка разбила вазну пре три дана а она ми није ништа рекла. Питам је ја: А шта ми ниси казала, а она ми каже: Зато што ме поткупила. Чиме те поткупила, несрећнице, грдим је ја а она ми каже: „Обећала је да ми три дана неће прати врат и уши“. Ја онда дохватим па је излупам.

— Шта је скривила Беба?

— Безобразница једна — врисну она. Замислите шта се десило. Служавка разбила вазну пре три дана а она ми није ништа рекла. Питам је ја: А шта ми ниси казала, а она ми каже: Зато што ме поткупила. Чиме те поткупила, несрећнице, грдим је ја а она ми каже: „Обећала је да ми три дана неће прати врат и уши“. Ја онда дохватим па је излупам.

— Шта је скривила Беба?

— Безобразница једна — врисну она. Замислите шта се десило. Служавка разбила вазну пре три дана а она ми није ништа рекла. Питам је ја: А шта ми ниси казала, а она ми каже: Зато што ме поткупила. Чиме те поткупила, несрећнице, грдим је ја а она ми каже: „Обећала је да ми три дана неће прати врат и уши“. Ја онда дохватим па је излупам.

— Шта је скривила Беба?

— Безобразница једна — врисну она. Замислите шта се десило. Служавка разбила вазну пре три дана а она ми није ништа рекла. Питам је ја: А шта ми ниси казала, а она ми каже: Зато што ме поткупила. Чиме те поткупила, несрећнице, грдим је ја а она ми каже: „Обећала је да ми три дана неће прати врат и уши“. Ја онда дохватим па је излупам.

— Шта је скривила Беба?

— Безобразница једна — врисну она. Замислите шта се десило. Служавка разбила вазну пре три дана а она ми није ништа рекла. Питам је ја: А шта ми ниси казала, а она ми каже: Зато што ме поткупила. Чиме те поткупила, несрећнице, грдим је ја а она ми каже: „Обећала је да ми три дана неће прати врат и уши“. Ја онда дохватим па је излупам.

ИСКРЕНОСТ

— Закуни се да те још нико није пољубио!
— Кунем ти се својом децом да си ти први.

Севдалинка у слици

»Лети, лети песмо моја...«

Обаэриво

— Међу нама се налази један који vara. Нећу га именовати, али ако се то понови само још једном, изјављујем да ћу му избити и друго око.

НАШИ ЉУДИ И

Трписто малог Јовице

Државна црква, црквенице

Ленин сам се одио на трписто због зашто је масовно трписто за француске да мука зива од ових белих мушкетера који нису ко муње, без главе а једино само да само, да се консултирају, а тако да Немозено дувајуће по због зашто нисмо на трписто, само јуче сам био у бијоноа и само сам муфатацију Ресу кој једно девојце и само да се зготоворимо кад дође један матиоли па извади сајтам и боце да се брзи а ова моја мушкетера кад виде брелице тале само се трписта талисана да пада и ја остато сам за сад нис одио код црквице Мисе само ка зову клемта и само из од осталих један, матиоли па му да та алотам и Трписто онда може нешто да буде

Само се Црквице само само свети трписто како не велеје тале дај ти мени Трписто кад се видје како се зива матиоли је већ убијо зиву па се извади у канатину и тисе да је само на боје обавије а ја белем кохт на слици и само црквице како да доје и ви, да сам све ластаоца знам да је да ме одели као паучу, ал за му да бацим трписто на ливанки и можда је то да ме извади Моја мама је сад ула у бојатај мушкетера кад јуче консултирају се само брелице фривакелом а мене и не талеја каже да сам је за Трписто и уалотатајо ал ако држи је и моји тале трписто ал па му да је показем само трписто сада мушкетера и црквице све вас поздравља вас јовице

Равајло додекује јоште

е брата што је родило жито то Нема нигде. Време је такво оће бог да погледа оће Јакако ал' шта да радимо сови цифилаши што наваљују ка гусенице и просто не дају ока отворити па бар да су неки чиновници јал тако неки голанфери ал Јок брата све сам спекулант који оће Да направи паре и да Превари и гуњ и капут. А и ја сам се сад извештијо па само помислим не пролази та воз кроз ову цаду и не дам да ме изварају, тако јуче дођоше двојица што купују бели смок и уподоше код мен па Веле а јел бре равајло имаш ли сир а ја кажем имам и сир и кајмак и шта ви душа Оће. а Они јопет кажу а оћеш ли да Продаш јок ја кажем ги Имам па за мен јербо ја нећу да јем проју и сурутку а ви да се сладите него Ако оћете могу ве нараним да не маћкате на ову припеку и Тако они остадоше на ручак и ја скувам густ пасуљ без запршку и дам ги бајату проју и Они се налипачу ко божја воља. и Још изједу једно три киле патлициани па кад тедо да поћу ја велим а Сад уздравље и за Ручак нећу ништа да ви узмем ко што ви ништа не узимате од београдску сиротињу, а један сокаљке ми каже Па и ти ги дереш јок кажем ги ја јербо ја само сипујем воду у млеко а то је добро за здравље због зашто је вода здрава а ви оћете да направите паре од нашу сељачку муку а ја то не дам јербо и умем да продајем и тргујем а Они одоше ко покисли због зашто су видели да сам јим Подвалијо тако пегла Равајло јакако јербо не дам да те гусенице и пијавице праве паре а ја да сушим зубе за голанфере оћу и је да учиним севап па ћу да јим Дам цабе оно угорчано пројино брашно јер и ја сам душеван човек и оћу да се Осевапим.

Зато сам и доносијо млеко да спомогнем и учиним јербо мене није лако дустајем сабајле и по цео дан у оно моје чезе да цуприм и да се Возикам него оћу да чиним севап и зато ме вољу све моје муштерије и ники се не тужи већ сви цакају алал ти вера ваш равајло

Добра врачара

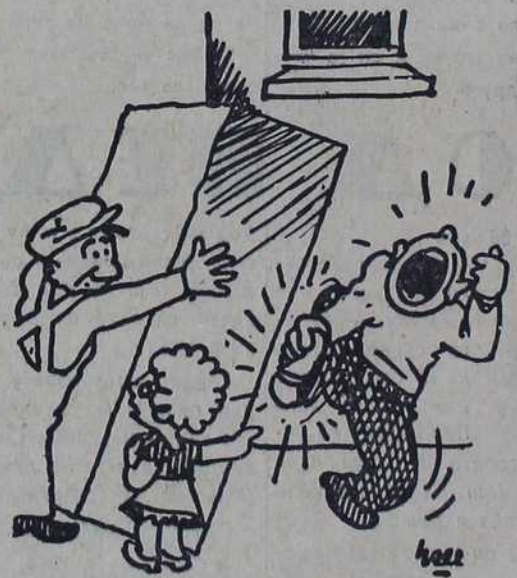
У једном селу нека стара сељенка бавила се врачаном. Две сељенке разговарају о њој:

— Кажи, друго, дели се обистињује оно, што она стара врачара претсказује?

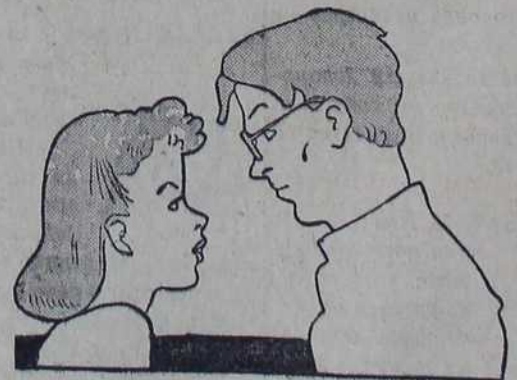
— Па да видиш, по нешто се обистињује. На пример, пре две године претсказала је ћерци нашег комшије, да ће се упознати с једним плавим момком, који ће се оженити њоме и имаће двоје деце.

— Но па?

— Прво и последње се обистинило.

— Чико, пази овај игра ламбет-вок.

— А чиме ћете доказати, да ме волите?
Медицинар: — Ја ћу вас бесплатно препредати!

НАШИ КРАЈЕВИ

Бодљикава козерица

Лепо је описивати своје доба и његове манифестације али се то може радити само онда ако је човек бољи и ако говори у име једне већине друштва ал' код мене је мука. Прво, сви смо данас од истог теста а друго нема већине и мањине већ сви волемо оклапину и дупло везано па чим узем да пишем о неком ја се сетим на себе па ми малакше рука јер брата није лако писати о себи и то — рђаво. Зато и врдам око неутралних тема да забашурирам ствар. Несмем брата ни да се замерим свету јер сваки час ме сретне по неко и тек каже: Зашто мене закачите? Не вреди ми извињавање да ја нисам мислио на њега, јер људи су осетљиви а мало их и гризе савест, па мука жива. А јесте брата истина то за дупло везано јер воли наш свет комодитет зато свако седи на по две и три столице. До душе то се не ради јавно већ онако испод жита. За сваки случај, јер опрезност и претварање то су главне одлике карактера. Ову сам данашњу козе-

рију хтео да засећерим пошто сада нема »цукер-бекераја« па је потребно мало бозе и ратлука јер је свет навикао на ово мезе па не може без бозе.

Али брата није ни чудо што се код нас формирало ово и овакво цукер-друштво. Двадесет и пет година код нас се негује шећерна трска, Ожу-нећу и репа па се свет, навикао на слаткише и нико нема храбрости ни воље да мења навике. Хоће масно и сласно па нек кошта шта кошта. А ако се мало окрза карактер и изгужва морал неће се замерим. Бар за то постоје толика сретства лаковања и премазивања. Јер од кад се памти, највећа брига и невоља биле су те две ствари које су сасвим непотребне. А човек који их се отараси, па се препороди и све му иде од руке јер нема шта да га задржава. Зато и ви остали који још нисте имали прилике да изгужвате карактер, хајде крећите у гурему да се сви изравнамо па да видите што ће да буде милина.

НАРОДНЕ ПИТАЛИЦЕ

Питали сељаци учена човека: Чезне ли за чим и богат човек? — Чезне да се још више обогати!

Корила мати сина: Зашто се не оставиш туђих девојака? — Чуо сам да је соколу речено да лови а препелици да се чува.

Питали бабу: Како девојке саме себе према годинама, цене? — Бевојчићи од 14 до 16 година мисле: Ваљала бих за султана; од 16 до 20 година за везира, а од 20 па даље, каква је — да је — нек је само мушка глава.

Питали момци сеоског кнеза: Зашто жене и девојке немају браде и бркове као људи? — Да би се познало имају ли девојачког стида на лицу.

Унука питала баба: Кад је девојачки образ у највећој опасности? — Онда, синко, кад се девојачки зачуфи (увојци) и момачки брчићи помешају — јер превре памет у зановет.

Питали људи ђавола: Кад си ти нечим спречен кога шаљеш да ти врши посао по свету? — Обично неку бабу.

Питали једног честитог старца: У шта се ко највише узда? — Мудар у памет, луд у лаж, жена у сузе, во у роге а коњ у ноге.

Питала унука бабу: Шта ми ваља највише чувати? — Богме синко, пре свега чувај кућу на грудима, јер ако се лола дочепа куће оде и покућница.

Питао унук ђеда: Који пас има најопасније зубе? — Онај који мучки уједа.

Глупи Перица

Перица је посетио своју вереницу, која је баш била сама код куће. Када се хтео растати, уздихну Смиља и добацити:

— Перице, не смеш више долазити код мене, када није мама кући!

— Али, драга моја, па ја ти нисам ништа урадио!

— Ниси, али си могао да си хтео, Перице!

ГОСТОЉУБИВ ПРИЈАТЕЉ

— Прошле зиме, можда као последица грипа, осећао сам се јако изнурен и потпуно сам изгубио апетит. Сретох колегу Трдишића и пожелих му се:

— Веруј ми, ништа ми није добро. Немам више апетита, ништа не једем.

— Ама, пријатељу, ништа то није, прекиде ме он. Реци ми, кад ћеш ми доћи на ручак?

Није тачно

— Требало би боље да затвориш прозоре твоје собе, пријатељу. Јуче се цео комшилук смејао кад је гледао како се ти и твоја жена љубите.

— Ха, ха, ха, не терај шалу. Нисам синоћ ни био код куће.

Боље то...

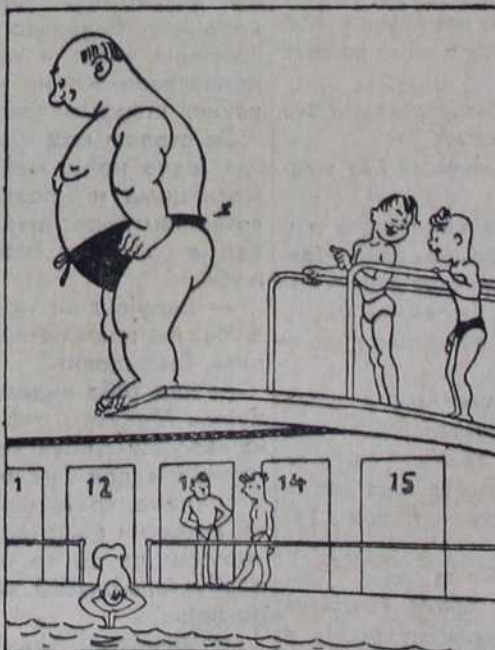

— Зар се ви не љутите, кад о вама шире лажне вести...

— Боље лажне, него истините.

— Где си ти, дакле, узео штоф за твоју једрилицу!

— Пази, сада ће да скочи овај дебељко.

— Откуд знаш!

— Па, зар не видиш како зоља бежи...

— Брак је лутрија. Јесте ли ви ожењени!

— Нисам. Ја сам још увек неиззвучен згодитак.

— Њихова мајка сигурно није тражила дозволу од централе, кад је одједном добила тројке.

ТАСИН ЋУВЕЧ

Добио Таса на лоз па се решио да части све своје другове и да их угости онако како само он уме. Јер не зову њега џабе, Таса гурман. Особито је стручњак за ђувеч, папазјанију и за чорбаст пасуљ. Његов ђувеч — то је права песма па га бије глас да му ту нема равна.

— Е, другови — поче он свој говор у кафани у суботу ђу да вас почасти. Сутра идем да набавим месо а Рака баштован ће да ми донесе бабње па кад га замастим и заљутим има шприцер да клизи...

— Алат ти вера — похвали га Анта порезник. То је другарски и пријатељски. Ретки су данас људи који хоће да потроше неки грош на своје пријатеље. Сваки се стегао и гледа само себе.

— Море за ђувеч смо се договорили, али је мука за пиће — умеша се Јоца — монополац...

— И то је моја брига — одговори Таса. Што сам нашао „ружицу“ код Ташка, то вала нема. Као мелем. Пошто је пао договор, сви се почеше спремати за суботу. Наравно сваки на свој начин. Арса шпедитер који је имао слаб стомак донесе одлуку да цео петак не једе ништа већ само да пије теј од нане, а Пера дрогериста рече да у петак неће вечерати само да има бољи апетит.

— Вала ја могу да ручам у дванајест па опет у пола један да поједем цео ђувеч — хвали се Иса пензионер, кога су из милоште звали „Кметоња“.

Дође и субота. Таса порани пре зоре па упрегао и своју Дацу. Дожд она сече лука и остале зерзавате, Таса ређа месо, удешава запршку и сече плавни парадајз и бабуре. Када су све свршили поче Даца да меће маст а Таса само виче:

— Још, још! Има да плива у масти сунце му калајисано. Посав ђувеч није уопште ђувеч.

— Знаш ли ти да немамо масти — кука Даца а Таса само уздише:

— Е, баш је фино. Има да се слади.

Лично однесе код Софронтија фуруније и све му објасни како треба да га пече. Прво на јаку ватру, да се укрчка а после поистија. Онда оде кући да спреми ајвар салату и да се побрине за вино.

Гости су почели долазити већ од једанаест сати.

— Уф, ала мирише? Као у рађу...

После су долазили редом и у подне сви су били на броју. Прекорбројан је био само доктор Риста који није био позван али га је „на своју одговорност“ позвао Арса.

— Лепо човек пева а поред тога је и он жељан доброг јела и гурманлука па зашто да он не буде — правдао се Арса док је госпа Даца климала главом а Таса добасти:

— Море, биће за све.

Госпа Даца изнесе краставце из воде и расклаћену ракију и ручак отпоче. Управо, то је било мезе. Однекуд се појави и неки сир и ускоро се сви занеше у жвакање.

— Ју а ми заборавили ђувеч — сети се у зло доба госпа Даца, а Таса се пљесну по челу и само дуну на врата.

Оде и Бог га заборави. Госпа Даца се већ забрину.

— Ју, да га није ударила сунчаница. Пун је човек а иде по сунцу...

Друштво донесе одлуку да оде неко да види шта је. Понуди се Јоца монополац као најбржи и најмршавији. Оде и он па га Бог заборави.

Онда крете Риста доктор и на вратима се судари са „делегацијом“. Напред је ишао Таса, сав расчупан и разбарушен. На челу му чворуга као повећа шоља а леви му рукав одвојен. Иза њега је ишао Јоца носећи у руци шерпу неке запарене водиче.

— Ју, Тасо, забога шта је било — завршиша госпа Даца а Таса само ухну и скљока се на кревет.

— Шта је било? Лоповска посла — дрекну Јоца и тресну ону шерпу на сто да онај чорбуљак прсну на све стране. Покрао човек месо и густиш, изручио маст па сипао воду и сада као уверава да је тако било...

— Ју гром га спалио — цикну Даца. Очи ђу да му ископам. Сипала сам кило масти. Све што сам имала у кући а месо било три киле.

Друштво се снужди а богами поче и пребацивање. Највише се бунео доктор Риста који уопште није ни био позван.

— Море оставите ђорава посла. Ко зна шта сте ви радили па сад фурунија крив...

Таса скочи, Даца врисну и направи се гужва. Мало је требало да дође до велике гужве. Једва Даца васпостави ред а гости се полако разиђоше, гуњајући и псујући. Од тога дана Таса носи надимак „ђувеч“ а морао је да промени и кафану...

ИЗ СКАДАРЛИСКИХ НОЋИ

Чича Илија и стари господин Милорад Гавриловић врло радо и често приређивали су један другоме разне »чикарке«. Чича-Илија нарочито, смишљао је многобројне згоде и незгоде и приписивао их, на убедљив начин, староме господину.

За столом код »Два Јелена« једне ноћи, међу књижевницима и позоришним ветеранима, расправљало се веома живо и озбиљно о љубави.

— Верујеш ли ти, Чича, у љубав на први поглед? — упита Гавриловић.

— Кад тебе видим, не верујем. Међутим, ти, кад год изјављујеш љубав некој шипарици и док она од стида и срамоте крије очи — ти, ни мање ни више одмах поверујеш да се то код ње разбуктала љубав на први поглед.

— Чичијаде! Чичијаде! — рече готово љутито увек достојанствени стари господин и ућута док се за столом осу громки смех.

Сваке недеље ПРИЧА

БАКСУЗ ЧОВЕК

— Е, мајку му, када бих ја био зубни лекар, деца би се рађала без главе, — гуњао је Рале секретар, седећи за столом и разгледајући нека акта.

— Што се љутите сабајле! — пита га љубазно Анђа дактилографкиња која се у погаји нада да ће Рале да увиди њену пленити душу када је већ слеп на њене дражи, које су узгред буди речено прилично увенуле.

— Провриштао бих — урликну Рале и тресну гомилу аката на сто. То може само мени да се деси...

— Говори брате шта ти се десило! Мта се ту бречаш и дусаш а не говориш у чему је ствар — рече нервозно Сима архивар.

— Несрећа, ништа друго него несрећа. Баш данас морам да будем дежуран а заказао сам да идем на плажу са Ољом. Уф, што је парче, — густирао је гласно Рале.

— Па може неко да те замени — умеша се у разговор Андра приправник који је у овој канцеларији стручњак за забушавање.

— Оће, ако ти не треба — прекиде га Сима. Сви смо ми њега замењивали а кад треба да се враћа, »господин заборави«.

Због њега ребнуше Тошу са пола плате...

— То је био случај — брани се Рале.

— Јест, јест! За тебе случај а за Тошу катастрофа — доврши Сима и зевну.

Рале се подбочи за свој сто и нешто се дубоко замисли.

— Вала знам шта ђу — рече на глас. Замолићу Ристу да ме замени а даћу му онај мој калкет што му се допада...

— Пробај — вели Сима равнодушно и настави свој посао.

Када начелник оде на реферисање, Рале тркну у друго одеље-

ње и умоли Ристу служитеља пред помоћниковом канцеларијом да га замени.

— Како ја могу г. Рале — бранио се Риста — сви ме познају а може да испадне неки посао а јан' умем ни да бекнем.

— Море какав посао на ову врућину а баш ако нешто испадне остави акт у моју фијоку.

Риста се још бранио али када му Рале рече за калкет и додаде још пет банке »за шприцер«, Риста пристаде Рале сав срећан оде на плажу а Риста спусти завесе, а једном крпом растера муве и ухвати хладовину да дрема. Ко зна колико је он спавао када га одједном неко удари по рамену.

Он скочи као опарен. Пред њиме је стајао лично помоћник.

— Где је дежурни?

— Овај, господине министре, знаш, младост — лудост, ја сам знао овај — ја сам дежурни.

— Шта... а... а?

Риста се мало окуражи и поче да објашњава, али га помоћник прекиде:

— Ђут! одмах да си довео Мирковића на дежурство а сутра ћемо да се објашњавамо...

Риста дуну из канцеларије као пас од топа па оде право Ралетовој кући али његова газдарица рече да је на плажи. Шта ће јадан Риста, зна да је служба у питању па крете од купатила до купатила. Али ко ће се снаћи у оном мору купача и купачица. Пре би нашао иглу у пласту сена него Ралета на плажи. Већ је падао сумрак када негде испод Сењака срете Ралета. Оља уопште није дошла и он љут као вагра.

— Јао, дисте, пропали смо — поче он.

— Море остави ме човече, не знам где ми је глава — прекиде

га Рале али Риста настави:

...био г. помоћник и казао ми још у пола пет да вас одмах доведем а ја вас нисам нашао и сад смо обојица пропали.

— Шта кажеш! Зграну се Рале а ноге му се отсекоше.

— То што си чуо а сад гледај шта ћеш и како ћеш — рече Риста и оде кући.

Јадан Рале није ока склопио а у канцеларији је био још у пола седам. Тачно у седам помоћник га позва телефоном. Он скочи као да га је ухватила струја. Када је улазио у собу код помоћника осећао је како га тресе грознаца.

— Господину Марковићу — поче помоћник. Премештени сте по погреби службе у Гучу. На дужност да се јавите кроз три дана. Овде сте већ разрешени. Дужност одмах предајте Ђорђевићу.

— Мо... молим Вас — поче Рале али га помоћник прекиде.

— У послу сам. Изволите изађи...

Када је дошао у своју канцеларију био је блед као восак. Сви су га гледали сажаљиво али он не рече ни речи.

— Укебаше те — рече му Сима.

— Кажем ја вама да сам баксуз а ви не верујете — рече он шапатом. У томе зазвони телефон. Он узе слушалицу и лице му се одмах изведри.

— То није лепо да ме преварите — рече он. Али када је саслушао одговор он само клону на столицу, па се окрете Анђи.

— Који је дан данас?

— Среда?

— Уф, јекну он. Оља ми је заказала за среду а ја уобразио да је јуче среда и без потребе направих ову комендију. Изгубих и службу и љубав... Зар то није баксуз?...

АНЕГДОТЕ

ХУМБОЛТ И РАДОЗНАЛА ДАМА

Славни немачки научник Александар фон Хумболт (1769—1859) био је познат по својој духовитости. У његово доба већ је увелико било у моди призивање духова на спиритистичким сеансама. Било је људи и из највиших немачких кругова који су радо се дели за сто и покушавали да призову духове. Једном Хумболта запита једна грофица у великом друштву:

— Да ли ви као научник сматрате да је могућно да неколицина људи седне за сто, мирно држе руке на њему, и тај сто се потом сам покреће?

— Могуће је, грофице. Паметнији увек попушта! одговорио је Хумболт.

МИКЕЛАНЂЕЛО И ЖЕНЕ

Један од највећих сликара и вајара света, славни Микеланђело, који је умео у мрамору да овековечи најлепше линије мушког и женског тела, такорећи и није познавао живот и његове лепоте, а најмање праву љубав. Жене је мрзео, а и оне су га се плашиле премда није нимало био ружан човек. Био је резервисан и за све остале људе и та његова особина била је чврсто укоренева у његовој души.

Једном га је један добар пријатељ упитао:

— Зашто ти не можеш да заволиш ниједну жену?

— Из простог разлога, — одговорио је генијални уметник тужно, — ниједна од њих не може да се приближи правом идеалу лепоте, ни једна неће да учи са мојих статуа и слика.

МАГАРАЦ - УКАЗНО ЛИЦЕ

Краљ Хенрик II хтео је једном да пође у лов и упита свога дворског астронома да ли ће бити лепо време. Овај му одговори да хоће и краљ се потом упуту у лов. Путем сретне једног сељака који је испред себе гонио магарца.

— Хоће ли потрајати лепо време? — упита краљ сељака.

— Неће господару, одговори сељак. Кроз четврт сата добићемо кишу.

— А откуд ти то знаш?

— Знам отуда што мој магарца увек пред кишу оклемпави уши.

Краљ и његова свита слатко се насмејаше сељаку и продужише пут. Лов започе, али тек што је прошло четврт сата спусти се једна киша. Краљ се покаја што није веровао сељаку и по повратку одмах отпусти свога астронома из службе, а на његово место постави — магарца, указом.

Овај се тако добро показао у улози дворског астронома да су од тога доба у енглеску државну службу примани и многи други магарци.

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ

БРБЉАЊА

— Видиш ли ти ове модрице на мом челу?
 — Видим их, како да не.
 — Ето, ове мрље одају један необично раздражљив карактер.
 — Немогуће, ти си тако мирно и питомо створење.
 — Ја јесам, али моја је жена врло раздражљива и нагла.
 — Већ кад помињеш жену, о твојој жени свет много прича многе сплетке.
 — Море, не марим, док су то сплетке. Само док не почне да говори истину.
 — Е, сад здраво морам код Симе.
 — Где станује он?
 — Знам улицу, само заборавих број. Онда не могу да идем.
 — Како да не можеш. Наћи ћеш га олет.
 — Али рекох већ да не знам број куће у којој станује.
 — Ништа за то. Број ти је написан већ на капији.
 — А, тачно. Слушај, постао сам песник. Ево написах ову: »У по мркле тамне ноћи...«
 — Ух, бре, па има већ једна песма која почиње овако.
 — То је страшно. Дошли смо до тога да ми краду ствари пре него што их ја сам измислим.
 — Стварно, то је ужас. Човека да обесхрабри.
 — Али мени неће доскочити. Ти знаш, студирам медицину. Пронашао сам формулу — једног чудотворног лека.
 — А коју болест лечи?
 — То још не знам. Још та болка не постоји. Али, измислићу ускоро и њу.

Само толико

— Забога, Мирко, зашто си тако блед?
 — Зато што пуних шест месеци нисам излазио напоље.
 — А шта ти је фалило?
 — Фалило ми је сто хиљада динара из касе.

Амерички туристи

Пре овога рата Американци су често навраћали у Европу да би упознали њене знаменитости и старине, јер Америка је и без једног и другог. Тако су једном приликом два типична америчке туриста путовали кроз Италију, аутомобилом. Дошли су и у Фиренцу.
 — Где смо сад Томи? упита један Томи прелиставајући путовођу »Бедекер« и одговара:
 — На двеста педесет четвртој страни.
 — Онда терај даље. За данас смо предвидели да видимо све до двеста седамдесет и осме стране.

Последње сретство

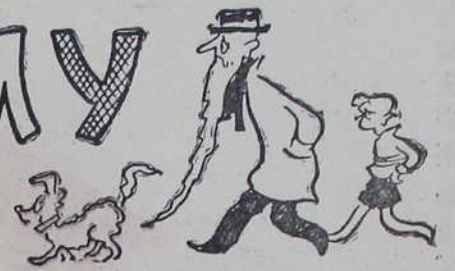
Једну глумицу, која је некад била много слављена, а чија је звезда у старости потамнела, посетио је неки стари пријатељ. Сав задуван и заморен попео са он на четврти спрат, где је глумица становала.

— Четири спрата, уздахну он, то је много високо!
 — Али, драги пријатељу, одговори глумица, за мене је то једини начин, који ми је преостало, да људима закуца срце јаче, када ме посете.

Вештина нивота

Детлев фон Лилиенкрон, познати немачки песник, често је патео због несташице новаца. И пошто у животу увек треба новаца, није му ништа преостало него да се задужује. Да би се отарасио посетилаца он је написао на вратима једног дана цедуљу

оваквог садржаја:
 »Нисам код куће! Плаћање идућег петка!
 Кад су сви повериоци дошли реченог дана опазили су овакав натпис:
 »Данас, због плаћања, затворено«.

Тео. Дош

ДОМАЋИХ ЖИВОТИЊА

ВИДИШ, САД КАД ЗНАМО КАКО ГА ТЕШКО ЛЕЖЕ ПОЈЕШ-БЕМО ГА СА РАЗУМЕВАЊЕМ.

ШТА СИ БЕЛКА ОПЕТ УРАДИЛА? ПРА ЗАР НА ФИЛИМУ?

ИДИ ЛЕПО НА МЕСТО, ТО НИТЕ ОНАЈ, ТО ЈЕ МОЈ ВЕРЕНИК.

ТА СКРАТИТЕ ВИ ГЛУТАНЕ УЖЕ ВАШЕГ НЕВАЈСТАНОГ ПРАСЕТА.

Главни уредник: Теодор Докић.
 Власник и издавач: »Просветна заједница« а. д.
 Телефон редакције: 25-681.
 Штамп »ЛУЧА«, Београд, Краљице Наталије бр. 100.

WWW.UNILIB

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

ЖИЖИ СЖЖЕ

В е с т и

Д О В И Л А С Е

— Треба само ујутру да помислим на Ацу, тада добијем ка- да пијем моју фини мешавину кафе, толико лупање срца као да пијем праву моку.

НАША ПОШТА

Вељку: Када се на речи «хумор» измени само прво слово онда се добије нешто сасвим друго. Е, код твојих радова извршење је та измена.

Раши: Твоја је песма згодна само има једну ману: она се зове: «Весела песма» а у ствари није ни песма а још мање је весела.

Високом пензионеру: Цабе се пренемажеш када ти нико не верује.

Јови: Прошло је време када се могло да хвата на фамилијарне везе зато верујемо да ти није лако, иако по мало капље.

Цалету: Јуначки сносиш беспослицу као што си јуначки и трошио. Мора се признати да си момак од ока.

Чачанину: Пакосне душе и теби сместише па ни крив ни дужан упаде у црну књигу ал је бар јевтина уписнина свега 100.000. То ће све да плати публика.

Бодљикави лексикон

Барометар — Чудновати полицијски агент који стиже увек на саршен чин.

Поверење — незадржљива снага која нас с времена на време гони да се понесемо као будале.

Глупак — Човек који је умео себи створити срећу, по мишљењу једног глупака који себи није знао створити срећу.

Бескрајно — Све оно што нема краја као на пример: оданост зависних, љубав жена и признање.

Меланхолија — Срећа сентименталних.

Богатство — Болест која се наслеђује од свога родитеља или је сам по себи добијеш, али није никада прилеплива за друге.

Педесет година — Старост кад човек налази да су људи од 30 година још дечацци а жене од 25 већ старице.

Незадовољство — Једина мана срећних створења.

Обзривост — Појас за спасавање поред кога се непливач опет утопи.

Време — Цепарош нашег живота.

Мудре изреке великих људи Тетка Ројна одговара

Брак је харфа, на којој су затегнуте две жице. Једна се зове љубав — друга мржња. Чим пукне једна, јаче се чује друга, рекао је непознати мудрац.

—

»Кад жена воле, она је у стању много да учини — и да запамти, али је слепа за оно што учини мушкарац. Ако случајно нешто запази, онда настоји стално да то избрише из свога сећања« написао је Бокан.

—

»Кад се иза патуљака вуку дугачке сенке, доба је Запада« рекао је Кардучи.

Вукици: Чим ти имаш довољно пара да финансираш кавалере, не бој се за успех.

Пацки: Учитељи су врдаламе, зато ти мењај бранжу да те не остави на цедилу.

Фросини: Стрпљење и паре — то су главни услови за удају а ако немаш ниједан, ствар ће да пропадне.

Боби — Зајечар: За пеге и лишајеве најбољи је лек седети у хладовини и масирати се хладном водом.

Ружи — Ниш: Близу је бања и леп парк и једно вече остани са њима на само и реши сва питања. Ако смеш, наравно.

Верочки: Боље двојица него један, а боље тројица него двојица. То је старо правило зато се и ви придржавајте тог старог правила.

Ради: Узми кило патлиџана и сок исцеди и мажи бубуљице а остало посоли и поједи.

Ангелини: Са самцима је увек кубура. Зато гледај нешто ван куће јер то је јевтиније и сигурније пошто можеш да се пишма- ниш.

АМЕРИЧКА СЛОБОДА РАСТЕ...

Према једној вести «Дејли Мајлак» изнајмила је америчка влада једну салу за играње за хиљаде девојака, које не могу да пронађу пријатеље. Оне ће становати у овој сали украшеној љубавним конфором и моћи ће се «забављати» са њиховим партнерима.

— До виђења, Беби... морам још да учиним посету у собици лево од тебе!